

допомогою відомих алгоритмів пошуку найкоротшого шляху – таких, як Беллмана-Форда [1] зі складністю $O(n^3)$, Дейкстри [1, 5] зі складністю $O(n^2)$, які є дещо складними при практичній реалізації або методом, описаним в [10], який є спеціально розробленим для визначення оптимального шляху прямування ПА до місця пожежі і є простішим в реалізації порівняно з вищезгаданими.

Запропонований метод дозволяє оптимізувати час досягнення пожежними підрозділами місця виклику, більш рівномірно розподілити навантаження на ПЧ і ефективніше використовувати ПА гарнізону пожежної охорони міста, що у результаті приводить до зменшення втрат від пожеж та зменшення витрат на утримання підрозділів пожежної охорони.

1. Бартсекас Д., Галлагер Р. Сети передачи данных: Пер. с англ. М., 1989.
2. Белан С.В. Составление рационального расписания выезда пожарных автомобилей на пожар./ Проблемы пожарной безопасности: Сб. науч. труд. Выпуск 4. Харьков, 1998.
3. Боевой устав пожарной охраны Украины. МВС Украины, 1995 г.
4. Брушлинский Н.Н. Системный анализ и проблемы пожарной безопасности народного хозяйства. / Под ред. Н.Н. Брушлинского. М., 1988.
5. Компьютер и задачи выбора/ Сб. ст. М., 1989.
6. Мамон В.П. Розроблення методу визначення маршрутів прямування пожежних автомобілів до вогнищ пожеж: Автореф. дис. канд. наук, Харків: ХПБ МВС України, 1998 р.
7. Повзик Я.С., Матвейкин А.М., Ключ П.П. Пожарная тактика. М., 1990.
8. Проблемы безопасности объектов народного хозяйства и административно-территориальных единиц: Сб. науч. труд. М., 1988.
9. Рак Т. Особливості побудови комп'ютеризованої системи управління регіональною пожежною охороною./ Вісник Національного університету "Львівська політехніка", № 322. 1997 р.
10. Рак Т., Метод визначення оптимального шляху прямування пожежних автомобілів до місця пожежі./ Вісник Національного університету "Львівська політехніка", № 413, 2000 р.
11. Соболев Н.Н. Модель для оценки эффективности организации гарнизонной службы пожарной охраны в городе./ Пожарная безопасность - 95: Материалы XIII Всероссийской научно-практической конференции. М., 1995.

УДК 62.519

ФУНКЦІЙНА ДЕКОМПОЗИЦІЯ В КЛАСІ ДНФ МЕТОДОМ Q-РОЗБИТТЯ КОН'ЮНКТЕРМІВ

© Б. Рицар

Національний університет "Львівська політехніка"

Розглянуто метод декомпозиції повних і часткових булевих функцій, заданих у диз'юнктивній нормальній формі, що ґрунтується на процедурі q-розбиття

кон'юнктернів. Метод ґрунтується на простих теоретико-множинних операціях і процедурах, що вигідно відрізняє його від інших методів. Наведені приклади ілюструють переваги запропонованого методу.

The decomposition of complete and partial Boolean functions of n variables in sum-of-product class by the conjuncterms q -partition method has been considered. This method is based on the theoretical-set operations and procedures that comfortably distinguish one from the others. The advantage suggested method is illustrated by the examples.

У практиці логікового синтезу цифрових пристроїв методами функційної декомпозиції [1] найчастіше зустрічаються булеві функції, задані у класі диз'юнктивних нормальних форм (ДНФ). Переважно функцію у ДНФ-форматі подають у вигляді псевдотрійкової матриці чи інтервальної матричної формі [2,3]. Операції та процедури над елементами згаданих вище засобів зображення функції, які застосовуються для реалізації декомпозиції, є досить громіздкими і складними. В [4,5] запропоновано теоретико-множинний підхід до розв'язання проблеми декомпозиції повних і часткових (недоозначених і слабо окреслених) булевих функцій n змінних, який порівняно простий для реалізації як вручну, так і за допомогою комп'ютера. Проте там розглядаються лише функції, задані у так званій теоретико-множинній формі (ТМФ), яка відповідає досконалій ДНФ, тобто у вигляді множини десяткових чи двійкових мінтермів.

Дана робота є розвитком запропонованого автором методу декомпозиції повних часткових булевих функцій n змінних, що ґрунтується на процедурі q -розбиття мінтермів [4,5], а також на застосуванні таких теоретико-множинних об'єктів, як декомпозиційні клони функції [6]. На відміну від декомпозиції в класі досконалих ДНФ, у випадку ДНФ-формату необхідні додаткові операції і процедури, зокрема ортогоналізація інтервалів [2]. Покажемо, що запропонований метод функційної декомпозиції в класі ДНФ простіший та ефективніший. На відміну від загальноприйнятого поняття ДНФ як аналітичного виразу, що являє собою диз'юнкцію елементарних кон'юнкцій різних рангів, в даному випадку ДНФ-формат – це теоретико-множинне поняття. Розкриємо його детальніше.

Нехай булева функція $f(x_1, x_2, \dots, x_n)$ задана у теоретико-множинній формі (ТМФ) як множина (десяткових чи двійкових) номерів наборів змінних $\langle x_1, x_2, \dots, x_n \rangle$, тобто як множина (десяткових чи двійкових) мінтермів [4], що відповідає досконалій ДНФ. У разі повної функції f , тобто коли $f: E_2^n \rightarrow E_2$, де $E_2 = E_2 \times E_2 \times \dots \times E_2$ – декартів добуток,

n разів

$E_2 = \{0, 1\}$, досить розглядати ТМФ лише для істинних її значень як множину r мінтермів, тобто як $Y^1 = \{m_1, m_2, \dots, m_r\}^1$; хибні значення Y^0 визначаються як доповнення $Y^0 = E_2^n \setminus Y^1$. Якщо ж функція f часткова (недоозначена чи слабоокреслена), тобто $f: \{0, 1\}^n \rightarrow \{0, 1, \sim\}$, де знак " $\sim$ " символізує неозначеність функції, то її ТМФ – це будь-яка пара з множини $\{Y^1, Y^0, Y^{\sim}\}$. Якщо розглядати пару $\{Y^1, Y^0\}$, то ТМФ часткової функції це множини мінтермів:

$$\begin{cases} Y^1 = \{m_1, m_2, \dots, m_r\}^1 \\ Y^0 = \{m_{r+1}, m_{r+2}, \dots, m_{2^n - r - h}\}^0 \end{cases}$$

де $0 < h < 2^n - r$; у разі повної функції $h = 0$.

ТМФ функції f , заданої у ДНФ, розглядатимемо як множину Y^1 (якщо функція повна), або як пару множин, наприклад $\{Y^1, Y^0\}$ (якщо функція часткова) псевдотрійкових або десяткових кон'юнктернів (кон'юнктивних тернів). Наприклад, нехай повна функція f задана у ДНФ псевдотрійковою матрицею

$$Y^1 = \begin{bmatrix} - & 0 & - & 1 \\ 0 & 1 & - & - \end{bmatrix}.$$

Тоді ТМФ її у псевдотрійковому варіанті – це множина $Y^1 = \{(-0-1), (01---)\}$, а у десятковому варіанті – $Y^1 = \{(1, 3, 9, 11), (4, 5, 6, 7)\}$.

Як показано в [4], суть процедури q -розбиття (оператор $\Rightarrow$, де $q \in \{1, 2, \dots, n - 1\}$) полягає у вибірці q разрядів з двійкових n -розрядних мінтернів функції f , що задана у ТМФ, і відокремлення їх символом розбиття "|". В результаті цього кожний мінтерн перетворюється у розбитий мінтерн, складений з двох субмінтернів: $(n - q)$ -розрядного субмінтерма $(n - q)$ -класу і q -розрядного субмінтерма q -класу. Розряди субмінтернів обох класів розбиття зберігаються упорядкованими за мінтерном. Множина розбитих мінтернів, що становить досконалу теоретико-множинну декомпозиційну форму (досконалу ТМДФ) функції f , одержується шляхом "накладання" на кожний мінтерн певної маски q -розбиття літералів $\{l_{\lambda_1} l_{\lambda_2} \dots l_{\lambda_{n-q}} | l_{\lambda_{n-q+1}} l_{\lambda_{n-q+2}} \dots l_{\lambda_n}\}$, $l_i \in \{\bar{x}_i, x_i\}$. Очевидно, що у разі повної функції досконала ТМДФ одна – для Y^1 , а у разі часткової функції досконала ТМДФ – це, наприклад, пара $\{Y^1, Y^0\}$. Принагідно зауважимо: якщо функції властива одноблокова проста роздільна декомпозиція, то множини субмінтернів досконалої ТМДФ, утворені зі змінних, які зв'язуються, є взаємно неперетні, а у випадку двоблокової роздільної декомпозиції – множини субмінтернів досконалої ТМДФ неперетні в обох класах розбиття.

У разі функції f , що задана ДНФ, процедура q -розбиття виконується над псевдотрійковими кон'юнктернами, в результаті чого утворюється множина *розбитих кон'юнктернів*, кожний з яких так само, як розбитий мінтерн, складається з двох *субкон'юнктернів* $(n - q)$ - і q -класу. Проте множину розбитих кон'юнктернів, на відміну від розбитих мінтернів, не можна вважати досконалою ТМДФ, оскільки множини субкон'юнктернів одного класу можуть бути перетними. Наприклад, "наклавши" маску 2-розбиття $\{l_1 l_2 | l_3 l_4\}$ на кон'юнктерни розглянутої вище функції, одержимо множину розбитих кон'юнктернів, яка у псевдотрійковому і десятковому (рівнозначних) варіантах виглядає так:

$$Y^1 = \begin{bmatrix} - & 0 & - & 1 \\ 0 & 1 & - & - \end{bmatrix} \Rightarrow \{l_1 l_2 | l_3 l_4\} = \{(-0) | (-1), 01 | (-)\}^1 \equiv \{(0,2) | (1,3), 1 | (0,1,2 \dots),$$

де множини субкон'юнктернів q -класу виявились перетними – $(1, 3) \cap (0, 1, 2, 3) = (1, 3) \neq \emptyset$.

Як показано в [7], зручним засобом визначення виду функційної декомпозиції є так звані декомпозиційні клони, що формуються з розбитих мінтернів досконалої ТМДФ

процедурою клонування. Оскільки кожний розбитий мінтерм відображає певний набір значень q -розбитих змінних, то серед цих змінних завжди можна знайти такі, які для одного (фіксованого) класу розбиття мають однакові значення, а для іншого (нефіксованого) класу розбиття – різні. Іншими словами, після процедури q -розбиття будь-яку функцію від n змінних можна завжди представити множиною її однакових підфункцій від меншої кількості тих самих змінних.

Будь-яка множина однакових підфункцій називається декомпозиційним клоном, а множина, сформована з усіх однакових підфункцій, – максимальним клоном функції. Декомпозиційні (чи максимальні) клони називаються повними, якщо їх твірними є повні підфункції, і частковими, якщо їх твірними є часткові підфункції. Причому, якщо фіксованою є множина субмінтермів $(n - q)$ -класу, то це клони $(n - q)$ -класу, а якщо фіксованою є множина субмінтермів q -класу, то q -класу. Очевидно, що поняття декомпозиційного (чи максимального) клона не залежить від форми задання функції. Зокрема, до можливих типів декомпозиційних клонів $(n - q)$ -класу належать –

$$\left(S^{n-q} \left| \begin{array}{c} S^q \\ \emptyset \end{array} \right. \right), \left(S^{n-q} \left| \begin{array}{c} S_2^q \\ S_1^q \end{array} \right. \right), \left(S^{n-q} \left| \begin{array}{c} S_1^q \\ S_2^q \end{array} \right. \right), \left(S^{n-q} \left| \begin{array}{c} \emptyset \\ S^q \end{array} \right. \right), \quad (1)$$

а до можливих типів декомпозиційних клонів q -класу належать –

$$\left(\begin{array}{c} S^{n-q} \\ \emptyset \end{array} \left| S^q \right. \right), \left(\begin{array}{c} S_2^{n-q} \\ S_1^{n-q} \end{array} \left| S^q \right. \right), \left(\begin{array}{c} S_1^{n-q} \\ S_2^{n-q} \end{array} \left| S^q \right. \right), \left(\begin{array}{c} \emptyset \\ S^{n-q} \end{array} \left| S^q \right. \right), \quad (2)$$

де S^{n-q} , S_1^{n-q} , S_2^{n-q} і S^q , S_1^q , S_2^q – множини субкон'юнктермів, відповідно, $(n - q)$ - і q -класу; $S_1^{n-q} \cap S_2^{n-q} = \emptyset$ і $S_1^q \cap S_2^q = \emptyset$; $S^{n-q} \subseteq E_2^{n-q}$ і $S^q \subseteq E_2^q$; $S_1^q \cup S_2^q \subseteq E_2^q$ і $S_1^{n-q} \cup S_2^{n-q} \subseteq E_2^{n-q}$, причому, якщо в (1) $S^q = E_2^q$, $S_1^q \cup S_2^q = E_2^q$ і в (2) $S^{n-q} = E_2^{n-q}$, $S_1^{n-q} \cup S_2^{n-q} = E_2^{n-q}$, то клони повні, а якщо в (1) $S^q \neq E_2^q$, $S_1^q \cup S_2^q \neq E_2^q$ і в (2) $S^{n-q} \neq E_2^{n-q}$, $S_1^{n-q} \cup S_2^{n-q} \neq E_2^{n-q}$ то клони часткові.

Декомпозиційні клони функції, що задана досконалою ДНФ, утворюються процедурою клонування множини розбитих мінтермів досконалої ТМДФ, субмінтерми одного класу яких є неперетними. У разі функції, заданої у ДНФ, множини розбитих кон'юнктермів можуть мати перетні множини субкон'юнктермів одного класу, з яких не можна формувати фіксовані множини декомпозиційних клонів. Процедурою приведення перетних множин субкон'юнктермів у неперетні називатимемо *ортогоналізацією* цих множин. В основу процедури ортогоналізації покладемо теоретико-множинні операції – такі як об'єднання ($\cup$), перетин ($\cap$) і різниця ($\setminus$), з яких складаються операції над розбитими мінтермами, зокрема, об'єднання/перетин зліва і справа [4]. Для двох довільних розбитих кон'юнктермів $A|B$ і $C|D$, де A , B , C , D – непорожні множини субкон'юнктермів, це

- операція "перетин зліва - об'єднання справа" ($\cap|\cup$):

$$\{(A|B) \cap|\cup (C|D)\} = \{(A \cap C) | (B \cup D), A \setminus C | B, C \setminus A | D\} \quad (3)$$

- операція "об'єднання зліва - перетин справа" ($\cup|\cap$):

$$\{(A|B)\cup|\cap(C|D)\} = \{(A\cup C)|(B\cap D), A|B\setminus D, C|D\setminus B\} \quad (4)$$

Залежно від класу множин субкон'юнктермів (розбитих кон'юнктермів), які потрібно ортогоналізувати, розрізняються процедури ортогоналізації.

- Ортогоналізація множин субкон'юнктермів $(n - q)$ -класу (оператор $\overset{ort}{\Rightarrow}$) – це процедура над множиною розбитих кон'юнктермів шляхом виконання операції "перетин зліва - об'єднання справа" (3) над кожною їх парою до отримання неперетних множин субкон'юнктермів $(n - q)$ -класу.
- Ортогоналізація множин субкон'юнктермів q -класу (оператор $\overset{ort}{\Rightarrow}$) – це процедура над множиною розбитих кон'юнктермів шляхом виконання операції "об'єднання зліва - перетин справа" (4) над кожною їх парою до отримання неперетних множин субкон'юнктермів q -класу.

Для розглянутої раніше функції в результаті процедури ортогоналізації перетних множин субкон'юнктермів q -класу одержимо таку множину розбитих кон'юнктермів:

$$Y^1 = \{(0,2)|(1,3),1|(0,1,2,3)\}^1 \overset{ort}{\Rightarrow} \{(0,1,2)|(1,3),1|(0,2)\}^1.$$

Зауважимо, що кількість кроків ортогоналізації дорівнює на одиницю менше від кількості перетних множин субкон'юнктермів. Процедура клонування [7] виконується щодо ортогоналізованого класу множин субкон'юнктермів. Отже, клонуючи множини розбитих кон'юнктермів даної функції, одержимо такі декомпозиційні (причому максимальні) клони $(n - q)$ -класу (верхній ряд) і q -класу (нижній ряд):

$$Y^1 = \begin{cases} \{(0,2)|(1,3),1|(0,1,2,3)\}^1 \overset{clo}{\Rightarrow} \left\{ \begin{array}{c} 0,2 \\ \hline 0,2 \end{array} \left| \begin{array}{c} 1,3 \\ \hline 1 \\ \hline \emptyset \end{array} \right. \left(\begin{array}{c} \mathbf{E}_2^2 \\ \hline \emptyset \end{array} \right), \left(\begin{array}{c} 3 \\ \hline \emptyset \\ \hline \mathbf{E}_2^2 \end{array} \right) \end{cases}$$

$$\{(0,1,2)|(1,3),1|(0,2)\}^1 \overset{clo}{\Rightarrow} \left\{ \begin{array}{c} 0,1,2 \\ \hline 3 \end{array} \left| \begin{array}{c} 1,3 \\ \hline 0,2,3 \end{array} \right. \left| \begin{array}{c} 0,2 \end{array} \right. \right\}$$

де $\overset{clo}{\Rightarrow}$ і $\overset{clo}{\Rightarrow}$ – оператори утворення декомпозиційних клонів $(n - q)$ - і q -класу, відповідно.

На підставі одержаних множин максимальних клонів, згідно з теоремою про роздільну декомпозицію повних функцій [7,8], не важко визначити для даного q -розбиття кон'юнктермів вид декомпозиції. Зокрема, розглянутій функції властива 2-повторна декомпозиція виду $\varphi(\varphi_{11}(X^{n-q}), \varphi_{12}(X^{n-q}), X^q) = \varphi(\varphi_{11}(x_1, x_2), \varphi_{12}(x_1, x_2), x_3, x_4)$, оскільки потужність множин її максимальних клонів $(n - q)$ -класу дорівнює 3 [8], а також – проста роздільна однокловова декомпозиція виду $\varphi(X^{n-q}, \varphi_2(X^q)) = \varphi(x_1, x_2, \varphi_2(x_3, x_4))$, бо максимальних клонів q -класу всього 2 [7].

Щоб побудувати декомпозиційні клони часткової функції f , заданої у ДНФ-форматі множинами Y^1 і Y^0 , необхідно узгодити ортогоналізовані множини субкон'юнктермів розбитих кон'юнктермів множини Y^1 з аналогічними множинами розбитих кон'юнктермів

множини Y^0 . Така процедура потрібна для формування спільних фіксованих множин декомпозиційних клонів функції. Для цього згадані вище множини субкон'юнктернів повинні бути розбиті на однакові (сумісні) множини для Y^1 і Y^0 . Цього можна досягнути за допомогою перетину кожної пари множин розбитих кон'юнктернів, що належать до різних значень функції - Y^1 і Y^0 . Беручи за основу [5], для окремих розбитих кон'юнктернів $\{A|B\}^1$ і $\{C|D\}^0$ - це операція перетину зліва ($\cap$) і операція перетину справа ($\cap$), відповідно:

$$\{A|B\}^1 \cap \{C|D\}^0 = \begin{cases} \{(A \cap C) | B, A \setminus C | B\}^1 \\ \{(A \cap C) | D, C \setminus A | D\}^0 \end{cases}, \quad (5)$$

$$\{A|B\}^1 \cap \{C|D\}^0 = \begin{cases} \{A | (B \cap D), A | B \setminus D\}^1 \\ \{C | (B \cap D), C | D \setminus B\}^0 \end{cases}. \quad (6)$$

Приведення множин розбитих кон'юнктернів для Y^1 і Y^0 часткової функції f до сумісності називатимемо *процедурою усуміснення* цих множин.

- Усуміснення множин розбитих кон'юнктернів Y^1 і Y^0 часткової функції (оператор

- $\xrightarrow{coml}$ або $\xrightarrow{comr}$, залежно від класу розбиття) - це процедура над розбитими кон'юнктернами множини Y^1 і розбитими кон'юнктернами множини Y^0 шляхом виконання над кожною їх парою операції перетину зліва (5) або операції перетину справа (6) до отримання однакових множини субкон'юнктернів, відповідно, $(n - q)$ - або q -класу, для значень Y^1 і Y^0 заданої часткової функції f .

Після процедури усуміснення множина декомпозиційних клонів будується звичайним шляхом [7], де фіксованими множинами є усуміснені множини субкон'юнктернів. Зокрема, декомпозиційні клони $(n - q)$ -класу одержуються так:

$$\left. \begin{aligned} \{ \dots, A | B, \dots \}^1 &\xrightarrow{coml} \{ \dots, (A \cap C) | B, A \setminus C | B, \dots \}^1 \\ \{ \dots, C | D, \dots \}^0 &\xrightarrow{comr} \{ \dots, (A \cap C) | D, C \setminus A | D, \dots \}^0 \end{aligned} \right\} \xrightarrow{clo} \left\{ \left(A \cap C \middle| \begin{matrix} B \\ D \end{matrix} \right), \left(A \setminus C \middle| \begin{matrix} B \\ \emptyset \end{matrix} \right), \left(C \setminus A \middle| \begin{matrix} \emptyset \\ D \end{matrix} \right) \right\},$$

а декомпозиційні клони q -класу - так:

$$\left. \begin{aligned} \{ \dots, A | B, \dots \}^1 &\xrightarrow{comr} \{ \dots, A | (B \cap D), A | B \setminus D, \dots \}^1 \\ \{ \dots, C | D, \dots \}^0 &\xrightarrow{coml} \{ \dots, C | (B \cap D), C | D \setminus B, \dots \}^0 \end{aligned} \right\} \xrightarrow{clo} \left\{ \left(A \middle| \begin{matrix} B \cap D \\ C \end{matrix} \right), \left(\emptyset \middle| \begin{matrix} B \setminus D \\ C \end{matrix} \right), \left(C \middle| \begin{matrix} D \setminus B \\ \emptyset \end{matrix} \right) \right\}.$$

Якщо після процедури усуміснення утворюються часткові декомпозиційні клони, то максимальні клони функції одержуватимуться після процедури доозначення [8].

Проілюструємо процедуру усуміснення деякої часткової функції, ТМФ якої

$$\begin{cases} Y^1 = \{(0-11), 1100\}^1 \\ Y^0 = \{(-010), (1-10)\}^0, \end{cases}$$

на прикладі 2-розбиття $\{l_1 l_2 | l_3 l_4\}$:

$$\begin{aligned}
 Y^1 &\stackrel{p^2}{\Rightarrow} \{l_1 l_2 | l_3 l_4\} = \{(0,1) | 3,3 | 0\}^1 \stackrel{ort!}{\Rightarrow} \{(0,1) | 3,3 | 0\}^1 \stackrel{com!}{\Rightarrow} \{0 | 3,1 | 3,3 | 0\}^1 \\
 Y^0 &\stackrel{p^2}{\Rightarrow} \{l_1 l_2 | l_3 l_4\} = \{(0,2) | 2, (2,3) | 2\}^0 \stackrel{ort!}{\Rightarrow} \{2 | 2,0 | 2,3 | 2\}^0 \stackrel{com!}{\Rightarrow} \{0 | 2,2 | 2,3 | 2\}^0
 \end{aligned}
 \left. \vphantom{\begin{aligned} Y^1 \\ Y^0 \end{aligned}} \right\} \stackrel{|clo}{\Rightarrow}$$

$$\stackrel{|clo}{\Rightarrow} \left\{ \begin{pmatrix} 0 & 3 \\ 0 & 2 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 & 3 \\ \emptyset & \emptyset \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 2 & \emptyset \\ 2 & 2 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ 2 & 2 \end{pmatrix} \right\} \stackrel{|add}{\Rightarrow} \left\{ \begin{pmatrix} 0,1,2,3 & 0,3 \\ & 2 \end{pmatrix} \right\},$$

де $\stackrel{|add}{\Rightarrow}$ – оператор доозначення часткових декомпозиційних клонів $(n - q)$ -класу.

Функція, розглянута вище, має один максимальний клон, що відповідає декомпозиції виду $\varphi(\varphi_1(x_1, x_2), x_3, x_4)$, де $\varphi_1(x_1, x_2) = \text{const}$, бо змінні x_1 і x_2 – несуттєві, оскільки $\{l_1 l_2\} = (0, 1, 2, 3) = \mathbf{E}_2^2$.

Розглянутий метод декомпозиції методом q -розбиття кон'юнктернів повної і часткової функцій, що задані у ДНФ-форматі, проілюструємо на прикладах.

Приклад 1. Знайти види декомпозиції для 3-розбиття $\{l_1 l_2 l_3 l_4 | l_5 l_6 l_7\}$ кон'юнктернів повної булевої функції $f(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6, x_7)$, що задана псевдотрійковою матрицею:

$$Y^1 = \begin{bmatrix} - & 0 & - & - & 0 & - & 0 \\ 0 & 1 & - & - & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & - & - & - & 0 & 1 \\ 0 & - & 0 & - & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Розв'язання. Множина розбитих кон'юнктернів для заданого 3-розбиття $\{l_1 l_2 l_3 l_4 | l_5 l_6 l_7\}$ має вигляд:

$$Y^1 \stackrel{p^2}{\Rightarrow} \{l_1 l_2 l_3 l_4 | l_5 l_6 l_7\} = \left\{ \begin{array}{l} (-0--)|(0-0) \\ (01--)|(111) \\ (11--)|(-01) \\ (0-0-)|(101) \end{array} \right\} \equiv \left\{ \begin{array}{l} (0...3,8...11)|(0,2) \\ (4...7)|7 \\ (12...15)|(1,5) \\ (0,1,4,5)|5 \end{array} \right\}$$

Щоби побудувати декомпозицію виду $\varphi(\varphi_{11}(X^{n-q}), \dots, \varphi_{1s}(X^{n-q}), X^q)$, $1 \leq s \leq 3$ для 3-розбиття $\{l_1 l_2 l_3 l_4 | l_5 l_6 l_7\}$, потрібно знайти максимальні клони $(n - q)$ -класу. Останні одержуються після ортогоналізації множин субкон'юнктернів $(n - q)$ -класу розбитих кон'юнктернів. Оскільки перетних множин субкон'юнктернів $(n - q)$ -класу є 3, то потрібно 2 кроки ортогоналізації:

$$Y^1 = \{(0...3,8...11)|(0,2), (4...7)|7, (12...15)|(1,5), (0,1,4,5)|5\}^1 \stackrel{ort!}{\Rightarrow}$$

$$\stackrel{ort}{\Rightarrow} \{(0,1)|(0,2,5),(2,3,8...11)|(0,2),(4,5)|5,(4...7)|7,(12...15)|(1,5)\}^1 \stackrel{ort}{\Rightarrow}$$

$$\stackrel{ort}{\Rightarrow} \{(0,1)|(0,2,5),(2,3,8...11)|(0,2),(4,5)|(5,7),(6,7)|7,(12...15)|(1,5)\}^1$$

Звідси не важко побудувати максимальні клони $(n - q)$ -класу функції:

$$Y \stackrel{clo}{\Rightarrow} \left\{ \left(0,1 \left| \begin{array}{l} 0,2,5 \\ 1,3,4,6,7 \end{array} \right. \right), \left(2,3,8...11 \left| \begin{array}{l} 0,2 \\ 1,3,4...7 \end{array} \right. \right), \left(4,5 \left| \begin{array}{l} 5,7 \\ 0...4,6 \end{array} \right. \right), \left(6,7 \left| \begin{array}{l} 7 \\ 0...6 \end{array} \right. \right), \left(12...15 \left| \begin{array}{l} 1,5 \\ 0,2,3,4,6,7 \end{array} \right. \right) \right\}$$

Максимальні клони q -класу функції одержуються за один крок ортогоналізації відповідних множин субкон'юнктерів:

$$Y^1 = \{(0...3,8...11)|(0,2),(4...7)|7,(12...15)|(1,5),(0,1,4,5)|5\}^1 \stackrel{ort}{\Rightarrow}$$

$$\stackrel{ort}{\Rightarrow} \{(0...3,8...11)|(0,2),(4...7)|7,(0,1,4,5,12...15)|5,(12...15)|1\}^1 \stackrel{clo}{\Rightarrow}$$

$$\stackrel{clo}{\Rightarrow} \left\{ \left(0...3,8...11 \left| \begin{array}{l} 0,2 \\ 4...7,12...15 \end{array} \right. \right), \left(4...7 \left| \begin{array}{l} 7 \\ 0...6,8...15 \end{array} \right. \right), \left(0,1,4,5,12...15 \left| \begin{array}{l} 5 \\ 2,3,6...11 \end{array} \right. \right), \left(12...15 \left| \begin{array}{l} 1 \\ 0...11 \end{array} \right. \right), \left(\emptyset \left| \begin{array}{l} M^q \\ \mathbf{E}_2 \end{array} \right. \right) \right\}$$

де $M^q = \mathbf{E}_2^3 \setminus \{0, 1, 2, 5, 7\} = \{3, 4, 6\}$.

Оскільки функція має по 5 максимальних клонів обох класів, то для заданого 3-розбиття $\{l_1, l_2, l_3, l_4 | l_5, l_6, l_7\}$, згідно з теоремою про роздільну декомпозицію [8], їй властива 1-блокова 3-повторна декомпозиція, причому лише одного виду

$$\varphi(\varphi_{11}(X^{n-q}), \varphi_{12}(X^{n-q}), \varphi_{13}(X^{n-q}), X^q),$$

де $X^{n-q} = \{x_1, x_2, x_3, x_4\}$, $X^q = \{x_1, x_2, x_3\}$.

Приклад 2. Знайти види декомпозиції для 3-розбиття $\{l_1, l_2, l_3, l_4 | l_5, l_6, l_7\}$ кон'юнктерів часткової (недоозначеної) булевої функції $f(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6, x_7)$, що задана псевдотрійковими матрицями:

$$Y^1 = \begin{bmatrix} - & 0 & - & - & 0 & - & 0 \\ 0 & 1 & 0 & - & 1 & - & 1 \\ 1 & 1 & - & - & - & 0 & 1 \\ 0 & - & 0 & - & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & - & 1 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \text{ i } Y^- = \begin{bmatrix} - & 0 & - & - & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & - & - & 1 & - & 1 \\ 1 & 1 & - & - & 1 & 1 & 1 \\ 0 & - & 1 & - & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 1 & - \\ 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & - \end{bmatrix}$$

Розв'язання. Множини розбитих кон'юнктерів для заданого 3-розбиття $\{l_1, l_2, l_3, l_4 | l_5, l_6, l_7\}$ мають вигляд:

$$Y^1 \xrightarrow{p^3} \{l_1 l_2 l_3 l_4 | l_5 l_6 l_7\} = \left\{ \begin{array}{l} (-0--)|(0-0) \\ (010-)|(1-1) \\ (11--)|(-01) \\ (0-0-)|101 \\ (01-1)|111 \end{array} \right\} \equiv \left\{ \begin{array}{l} (0...3,8...11)|(0,2) \\ (4,5)|(5,7) \\ (12...15)|(1,5) \\ (0,1,4,5)|5 \\ (6,7)|7 \end{array} \right\},$$

$$Y^- \xrightarrow{p^3} \{l_1 l_2 l_3 l_4 | l_5 l_6 l_7\} = \left\{ \begin{array}{l} (-0--)|111 \\ (10--)|(1-1) \\ (11--)|111 \\ (0-1-)|101 \\ 0110|(01-) \\ 0110|(10-) \end{array} \right\} \equiv \left\{ \begin{array}{l} (0...3,8...11)|7 \\ (8...11)|(5,7) \\ (12...15)|7 \\ (2,3,6,7)|5 \\ 6|(2,3) \\ 6|(4,5) \end{array} \right\}$$

Щоб знайти максимальні клони $(n - q)$ -класу заданої функції, потрібно спочатку виконати ортогоналізацію множин розбитих кон'юнктерів для Y^1 і Y^- щодо їх субкон'юнктерів $(n - q)$ -класу. Зокрема для Y^1 маємо:

$$\begin{aligned} Y^1 &= \{(0,1,2,3,8...11)|(0,2),(4,5)|(5,7),(12...15)|(1,5),(0,1,4,5)|5,(6,7)|7\} \xrightarrow{orl} \\ &\Rightarrow \{(0,1)|(0,2,5),(2,3,8...11)|(0,2),(4,5)|5,(4,5)|(5,7),(12...15)|(1,5),(6,7)|7\} \xrightarrow{\cup} \\ &\Rightarrow \{(0,1)|(0,2,5),(2,3,8...11)|(0,2),(4,5)|(5,7),(12...15)|(1,5),(6,7)|7\} \end{aligned}$$

де $\xrightarrow{\cup}$ – оператор процедури об'єднання справа [5].

Відповідно, для Y^- одержимо:

$$\begin{aligned} Y^- &= \{(0,1,2,3,8...11)|7,(8...11)|(5,7),(12...15)|7,(2,3,6,7)|5,6|(2,3,4,5)\} \xrightarrow{orl} \\ &\Rightarrow \{(2,3)|(5,7),(0,1,8...11)|7,(8...11)|(5,7),(12...15)|7,(6,7)|5,6|(2,3,4,5)\} \xrightarrow{orl} \\ &\Rightarrow \{(2,3)|(5,7),(8...11)|(5,7),(0,1)|7,(12...15)|7,(6,7)|5,6|(2,3,4,5)\} \xrightarrow{orl} \\ &\Rightarrow \{(2,3)|(5,7),(8...11)|(5,7),(0,1)|7,(12...15)|7,6|(2,3,4,5),7|5\} \xrightarrow{\cup} \\ &\Rightarrow \{(2,3,8...11)|(5,7),(0,1,12...15)|7,6|(2,3,4,5),7|5\} \end{aligned}$$

де $\xrightarrow{\cup}$ – оператор процедури об'єднання зліва [5].

Для побудови декомпозиційних клонів $(n - q)$ -класу виконаємо процедуру усунення множин Y^1 і Y^- :

$$\left. \begin{aligned} Y^1 &\stackrel{conj}{\Rightarrow} \{(0,1)|(0,2,5),(2,3,8...11)|(0,2),(4,5)|(5,7),6|7,7|7,(12...15)|(1,5)\} \\ Y^- &\stackrel{conj}{\Rightarrow} \{(0,1)|7,(2,3,8...11)|(5,7),6|(2,3,4,5),7|5,(12...15)|7\} \end{aligned} \right\} \stackrel{clo}{\Rightarrow}$$

Звідси декомпозиційні клони $(n - q)$ -класу одержуються з урахуванням значень множин нефіксованих субкон'юнктернів для Y^0 , тобто як $Y^0 = E_2^A Y^-$, а максимальні клони $(n - q)$ -класу функції – після доозначення декомпозиційних клонів, які виявились частковими:

$$\begin{aligned} Y &\stackrel{clo}{\Rightarrow} \left\{ \left(0,1 \left| \begin{array}{l} 0,2,5 \\ 1,3,4,6 \end{array} \right. \right), \left(2,3,8...11 \left| \begin{array}{l} 0,2 \\ 1,3,4,6 \end{array} \right. \right), \left(4,5 \left| \begin{array}{l} 5,7 \\ 0...4,6 \end{array} \right. \right), \left(6 \left| \begin{array}{l} 7 \\ 0,1,6 \end{array} \right. \right), \left(7 \left| \begin{array}{l} 7 \\ 0...4,6 \end{array} \right. \right), \left(12...15 \left| \begin{array}{l} 1,5 \\ 0,2,3,4,6 \end{array} \right. \right) \right\} \stackrel{add}{\Rightarrow} \\ &\Rightarrow \left\{ \left(0...3,8...11 \left| \begin{array}{l} 0,2,5 \\ 1,3,4,6 \end{array} \right. \right), \left(4...7 \left| \begin{array}{l} 5,7 \\ 0...4,6 \end{array} \right. \right), \left(12...15 \left| \begin{array}{l} 1,5 \\ 0,2,3,4,6 \end{array} \right. \right) \right\} \end{aligned}$$

де $\stackrel{add}{\Rightarrow}$ – оператор доозначення декомпозиційних клонів $(n - q)$ -класу [7].

Оскільки потужність множини максимальних клонів більша за 2 (дорівнює 3), то згідно з теоремою [8] даній частковій функції властива 1-блокова 2-повторна декомпозиція виду

$$\varphi(\Phi_{11}(X^{n-q}), \Phi_{12}(X^{n-q}), X^q) = \varphi(\Phi_{11}(x_1, x_2, x_3, x_4), \Phi_{12}(x_1, x_2, x_3, x_4), x_5, x_6, x_7).$$

Аналогічним чином знайдемо максимальні клони q -класу. Для цього спочатку ортогоналізуємо множини розбитих кон'юнктернів для Y^1 і Y^- щодо їх субкон'юнктернів q -класу:

$$Y^1 = \{(0...3,8...11)|(0,2),(4,5)|(5,7),(12...15)|(1,5),(0,1,4,5)|5,(6,7)|7\} \stackrel{ort}{\Rightarrow}$$

$$\Rightarrow \{(0...3,8...11)|(0,2),(0,1,4,5,12...15)|5,(4,5)|7,(12...15)|1,(6,7)|7\} \stackrel{U}{\Rightarrow}$$

$$\Rightarrow \{(0...3,8...11)|(0,2),(0,1,4,5,12...15)|5,(4,5,6,7)|7,(12...15)|1\};$$

$$Y^- = \{(0...3,8...11)|7,(8...11)|(5,7),(12...15)|7,(2,3,6,7)|5,6|(2,3,4,5)\} \stackrel{ort}{\Rightarrow}$$

$$\Rightarrow \{(0...3,8...15)|7,(8...11)|5,(2,3,6,7)|5,6|(2,3,4,5)\}$$

$$\stackrel{ort}{\Rightarrow} \{(0...3,8...15)|7,(2,3,6...11)|5,6|(2,3,4)\}$$

Усуміснимо ортогоналізовані щодо q -класу множини розбитих кон'юнктерів для Y^1 і Y^2 :

$$\begin{aligned}
 Y^1 &= \{(0...3,8...11) | (0,2), (12...15) | 1, (0,1,4,5,12...15) | 5, (4,5,6,7) | 7\} \xrightarrow{com} \\
 &\Rightarrow \{(0...3,8...11) | 0, (0...3,8...11) | 2, (12...15) | 1, (0,1,4,5,12...15) | 5, (4,5,6,7) | 7\} \\
 Y^2 &= \{6 | (2,3,4), (2,3,6...11) | 5, (0...3,8...15) | 7\} \\
 &\xrightarrow{com} \{6 | 2,6 | (3,4), (2,3,6...11) | 5, (0...3,8...15) | 7\}
 \end{aligned}
 \left. \vphantom{\begin{aligned} Y^1 \\ Y^2 \end{aligned}} \right\} \xrightarrow{cto}$$

Максимальні клони q -класу одержуються після доозначення декомпозиційних клонів q -класу:

$$\begin{aligned}
 Y &\xrightarrow{cto} \left\{ \left(\begin{array}{c|c} 0...3,8...11 & \\ \hline 4...7,12...15 & 0 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 12...15 & \\ \hline 0...11 & 1 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 0...3,8...11 & \\ \hline 4,5,7,12...15 & 2 \end{array} \right), \right. \\
 &\left. \left(\begin{array}{c|c} \emptyset & \\ \hline 0...5,7...15 & 3,4 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 0,1,4,5,12...15 & \\ \hline \emptyset & 5 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} \emptyset & \\ \hline E_2^4 & 6 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 4,5,6,7 & \\ \hline \emptyset & 7 \end{array} \right) \right\} \xrightarrow{add} \\
 &\Rightarrow \left\{ \left(\begin{array}{c|c} 0...3,8...11 & \\ \hline 4...7,12...15 & 0,2 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 12...15 & \\ \hline 0...11 & 1 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} \emptyset & \\ \hline E_2^4 & 3,4,6 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 0,1,4...7,12...15 & \\ \hline \emptyset & 5,7 \end{array} \right) \right\}.
 \end{aligned}$$

де $\xrightarrow{add}$ – оператор доозначення декомпозиційних клонів q -класу [7].

Отже, заданій частковій функції властива також і 1-блокова двоповторна декомпозиція виду

$$\varphi(X^{n-q}, \varphi_{21}(X^q), \varphi_{22}(X^q)) = \varphi(x_1, x_2, x_3, x_4, \varphi_{21}(x_5, x_6, x_7), \varphi_{22}(x_5, x_6, x_7)).$$

Оскільки даній частковій функції для 3-розбиття $\{l_1, l_2, l_3, l_4 | l_5, l_6, l_7\}$ властива 1-блокова двоповторна декомпозиція в обох класах розбиття, то ще потрібно з'ясувати, чи їй також властива і 2-блокова двоповторна декомпозиція. Для цього необхідно перейти з максимальних клонів одного класу до максимальних клонів іншого класу, застосувавши процедуру переходу [7] і визначити потужність множини останніх.

Максимальні клони q -класу одержуються через максимальні клони $(n - q)$ -класу так:

$$\begin{aligned}
 &\left\{ \left(\begin{array}{c|c} 0...3,8...11 & \\ \hline 1,3,4,6 & 0,2,5 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 4...7 & \\ \hline 0...4,6 & 5,7 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 12...15 & \\ \hline 0,2,3,4,6 & 1,5 \end{array} \right) \right\} \\
 &\Rightarrow \left\{ \{(0...3,8...11) | (0,2,5), (4...7) | (5,7), (12...15) | (1,5)\}^1 \xrightarrow{corr} \right. \\
 &\left. \{(0...3,8...11) | (1,3,4,6), (4...7) | (0...4,6), (12...15) | (0,2,3,4,6)\}^0 \xrightarrow{corr} \right.
 \end{aligned}$$

$$\left. \begin{aligned} & \stackrel{|ort|}{\Rightarrow} \{(0...15) | 5, (0...3, 8...11) | (0,2), (4...7) | 7, (12...15) | 1\}^1 \stackrel{|com|}{\Rightarrow} \\ & \stackrel{|ort|}{\Rightarrow} \{(0...15) | (3,4,6), (0...3, 8...11) | 1, (4...7) | (0,1,2), (12...15) | (0,2)\}^0 \stackrel{|clo|}{\Rightarrow} \\ & \stackrel{|ort|}{\Rightarrow} \{(0...15) | (3,4,6), (0...11) | 1, (4...7, 12...15) | (0,2)\}^0 \stackrel{|com|}{\Rightarrow} \end{aligned} \right\}$$

$$\stackrel{|clo|}{\Rightarrow} \left\{ \left(\begin{array}{c|c} 0...3, 8...11 & 0,2 \\ \hline 4...7, 12...15 & \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 12...15 & 1 \\ \hline 0...11 & \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} \emptyset & 3,4,6 \\ \hline 0...15 & \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 0...15 & 5 \\ \hline \emptyset & 7 \end{array} \right) \right\} \stackrel{|add|}{\Rightarrow}$$

$$\stackrel{|add|}{\Rightarrow} \left\{ \left(\begin{array}{c|c} 0...3, 8...11 & 0,2 \\ \hline 4...7, 12...15 & \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 12...15 & 1 \\ \hline 0...11 & \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} \emptyset & 3,4,6 \\ \hline \mathbf{E}_2^4 & \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} \mathbf{E}_2^4 & 5,7 \\ \hline \emptyset & \end{array} \right) \right\}.$$

Аналогічно знайдемо максимальні клони $(n - q)$ -класу через максимальні клони q -класу:

$$\left\{ \left(\begin{array}{c|c} 0...3, 8...11 & 0,2 \\ \hline 4...7, 12...15 & \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 12...15 & 1 \\ \hline 0...11 & \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} \emptyset & 3,4,6 \\ \hline \mathbf{E}_2^4 & \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 0,1,4...7, 12...15 & 5,7 \\ \hline \emptyset & \end{array} \right) \right\}$$

$$\Rightarrow \left\{ \begin{aligned} & \{(0...3, 8...11) | (0,2), (12...15) | 1, (0,1,4...7, 12...15) | (5,7)\}^1 \stackrel{|ort|}{\Rightarrow} \\ & \{(4...7, 12...15) | (0,2), (0...11) | 1, (0...15) | (3,4,6)\}^0 \stackrel{|ort|}{\Rightarrow} \end{aligned} \right.$$

$$\stackrel{|ort|}{\Rightarrow} \{(0,1) | (0,2,5,7), (2,3,8...11) | (0,2), (12...15) | 1, (4...7, 12...15) | (5,7)\}^1 \stackrel{|ort|}{\Rightarrow}$$

$$\stackrel{|ort|}{\Rightarrow} \{(4...7) | (0,1,2,3,4,6), (12...15) | (0,2), (0...3, 8...11) | 1, (0...3, 8...15) | (3,4,6)\}^0 \stackrel{|ort|}{\Rightarrow}$$

$$\stackrel{|ort|}{\Rightarrow} \{(0,1) | (0,2,5,7), (2,3,8...11) | (0,2), (12...15) | (1,5,7), (4...7) | (5,7)\}^1 \stackrel{|com|}{\Rightarrow}$$

$$\stackrel{|ort|}{\Rightarrow} \{(4...7) | (0...4,6), (12...15) | (0,2,3,4,6), (0...3, 8...11) | (1,3,4,6)\}^0 \stackrel{|com|}{\Rightarrow}$$

$$\left. \begin{aligned} & \stackrel{|com|}{\Rightarrow} \{(0,1) | (0,2,5,7), (2,3,8...11) | (0,2), (4...7) | (5,7), (12...15) | (1,5,7)\}^1 \\ & \stackrel{|com|}{\Rightarrow} \{(0,1) | (1,3,4,6), (2,3,8...11) | (1,3,4,6), (4...7) | (0...4,6), (12...15) | (0,2,3,4,6)\}^0 \end{aligned} \right\} \stackrel{|clo|}{\Rightarrow}$$

$$\stackrel{|clo|}{\Rightarrow} \left\{ \left(\begin{array}{c|c} 0,1 & 0,2,5,7 \\ \hline & 1,3,4,6 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 2,3,8...11 & 0,2 \\ \hline & 1,3,4,6 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 4...7 & 5,7 \\ \hline & 0...4,6 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 12...15 & 1,5,7 \\ \hline & 0,2,3,4,6 \end{array} \right) \right\}$$

$$\stackrel{|add|}{\Rightarrow} \left\{ \left(\begin{array}{c|c} 0...3, 8...11 & 0,2,5,7 \\ \hline & 1,3,4,6 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 4...7 & 5,7 \\ \hline & 0...4,6 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c|c} 12...15 & 1,5,7 \\ \hline & 0,2,3,4,6 \end{array} \right) \right\}$$

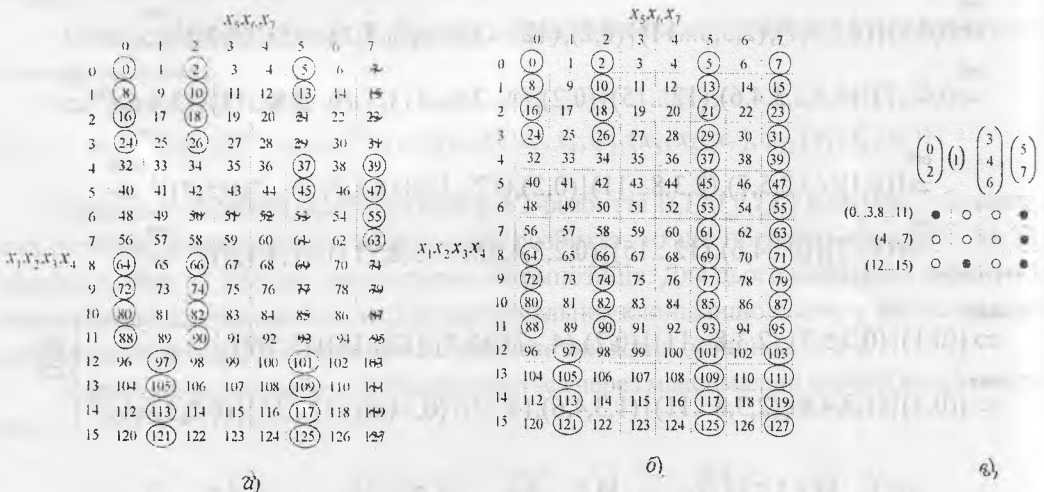
Оскільки максимальні клони $(n - q)$ - і q -класу, одержані двома шляхами, знаходяться у співвідношенні, відповідно:

$$\begin{aligned} & \left\{ \left(0 \dots 3, 8 \dots 11 \left| \begin{array}{l} 0, 2, 5 \\ 1, 3, 4, 6 \end{array} \right. \right), \left(4 \dots 7 \left| \begin{array}{l} 5, 7 \\ 0 \dots 4, 6 \end{array} \right. \right), \left(12 \dots 15 \left| \begin{array}{l} 1, 5 \\ 0, 2, 3, 4, 6 \end{array} \right. \right) \right\} \\ & \subseteq \left\{ \left(0 \dots 3, 8 \dots 11 \left| \begin{array}{l} 0, 2, 5, 7 \\ 1, 3, 4, 6 \end{array} \right. \right), \left(4 \dots 7 \left| \begin{array}{l} 5, 7 \\ 0 \dots 4, 6 \end{array} \right. \right), \left(12 \dots 15 \left| \begin{array}{l} 1, 5, 7 \\ 0, 2, 3, 4, 6 \end{array} \right. \right) \right\} \\ & \left\{ \left(0 \dots 3, 8 \dots 11 \left| \begin{array}{l} 0, 2 \\ 4 \dots 7, 12 \dots 15 \end{array} \right. \right), \left(12 \dots 15 \left| \begin{array}{l} 1 \\ 0 \dots 11 \end{array} \right. \right), \left(\emptyset \left| \begin{array}{l} 3, 4, 6 \\ E_2^4 \end{array} \right. \right), \left(0, 1, 4 \dots 7, 12 \dots 15 \left| \begin{array}{l} 5, 7 \\ \emptyset \end{array} \right. \right) \right\} \\ & \subseteq \left\{ \left(0 \dots 3, 8 \dots 11 \left| \begin{array}{l} 0, 2 \\ 4 \dots 7, 12 \dots 15 \end{array} \right. \right), \left(12 \dots 15 \left| \begin{array}{l} 1 \\ 0 \dots 11 \end{array} \right. \right), \left(\emptyset \left| \begin{array}{l} 3, 4, 6 \\ E_2^4 \end{array} \right. \right), \left(\emptyset \left| \begin{array}{l} 5, 7 \\ \emptyset \end{array} \right. \right) \right\} \end{aligned}$$

то за всіма ознаками – за значеннями множин субкон'юнктернів і потужністю їх множин – заданій частковій функції властива ще 2-блокова двоповторна декомпозиція виду:

$$\begin{aligned} & \varphi(\varphi_{11}(X^{n-q}), \varphi_{12}(X^{n-q}), \varphi_{21}(X^q), \varphi_{22}(X^q)) \\ & = \varphi(\varphi_{11}(x_1, x_2, x_3, x_4), \varphi_{12}(x_1, x_2, x_3, x_4), \varphi_{21}(x_5, x_6, x_7), \varphi_{22}(x_5, x_6, x_7)) \end{aligned}$$

На рис. показано декомпозиційні карти (а і б) і спрощену карту (в) 3-розбиття $\{l_1 l_2 l_3 l_4 | l_5 l_6 l_7\}$ заданої часткової функції, ТМФ якої представляють десяткові значення кон'юнктернів для Y' і Y :

Тут. а) і б) Декомпозиційні карти 3-розбиття $\{l_1 l_2 l_3 l_4 | l_5 l_6 l_7\}$ до і після доозначення заданої часткової функції (числа кон'юнктернів в кружечках належать значенню Y' , а числа накриті символом "-" = Y); в) спрощена карта 3-розбиття даної функції (чорними кружечками позначено значення Y' , білими - Y).

З рис. а) видно, що карта має 5 різних рядків і 5 різних стовпців для Y^1 та 5 різних рядків і 4 різних стовпці для Y^2 , яким відповідають потужності множин розбитих кон'юнктернів $(n - q)$ - і q -класу для Y^1 і Y^2 . Натомість доозначена декомпозиційна карта (б) та її спрощена карта (в) мають 3 різних рядки і 4 різних стовпці, що кількісно відповідають потужностям множин максимальних клонів $(n - q)$ - і q -класу. Отже, згідно з теоремами Curtis'a [1] та теоремами автора [6,8], даній функції для заданого 3-розбиття $\{I_1, I_2, I_3, I_4, I_5, I_6, I_7\}$ властиві три, одержані вище, можливі види 2-повторної декомпозиції.

Порівняно з відомими [1-4] запропонований теоретико-множинний метод декомпозиції булової функції n змінних, що задана в класі ДНФ, значно легше реалізувати як вручну, так і за допомогою комп'ютера, оскільки застосовуються прості операції і процедури над числами.

1. Curtis H.A. A new approach to the design of switching circuits. N.J.: Princeton, Toronto. 1962.
2. Закревский А.Д. Логический синтез каскадных схем. М., 1981.
3. Библио П.Н. Синтез комбинационных ПЛМ-структур для СБИС. Минск, 1992.
4. Потосин Ю.В., Шестаков Е.А. Декомпозиция системы частных булевых функций по ее табличному заданию // Автоматика и вычислительная техника, 1999. №3. С. 36-47.
5. Рицар Б.Є. Декомпозиція булевих функцій методом q -розбиття. 1 // Управляющие системы и машины. , 1999. №6. С. 29-42.
6. Рицар Б.Є. Декомпозиція булевих функцій методом q -розбиття. 2 // Управляющие системы и машины. , 2000. №1. С. 56-65.
7. Рицар Б.Є. Про декомпозиційні клопи булевих функцій // Вісник НУ "Львівська політехніка" "Комп'ютерні мережі та системи". №385, 2000. С. 105-111.
8. Рицар Б.Є. Повторна функційна декомпозиція методом q -розбиття // Укр. міжвід. наук.-техн. збірник "Автоматизація виробничих процесів у машинобудуванні та приладобудуванні". 1999. №34. С. 91-95.

УДК 681.3

ЗАСТОСУВАННЯ ПСИХОДІАГНОСТИЧНИХ ПРОЦЕДУР В ЗАДАЧАХ УКЛАДАННЯ РОЗКЛАДУ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

© О. Верес

Національний університет "Львівська політехніка"

Наведено класифікацію психодіагностичних процедур. Обгрунтовано застосування тест-опитувань для побудови множини показників критерію оптимізації та методу експертних оцінок для побудови інтегрованого критерію якості варіанту розкладу навчальних занять.